

My nereportujeme nic než pravdu! Olé!

Pokusíme se tedy alespoň popsat naše zářezy, jež stály za skalpem borců z Boršic.

V **67. minutě** nahradil Aleše Struhaře **Tomáš Liška**. V praxi to znamenalo, že 4-3-3 přešlo v 4-4-2, kdy se Hnilo stáhl z křídla na pravý kraj zálohy, Jan Hrnčířík s Martinem Struhařem utvořili tykadla našeho fotbalového organismu a příšedší Liška se měl postavit na levý kraj záložní řady a především k meruně: tou dobou jsme

měli zahrávat volný přímý kop z místa, které by se dalo nazvat Liškovou parketou. A skutečně! Liška svou končetinou, o jejíchž kvalitách byla v našem plátku řeč už nescetněkrát, poslal kulatý nesmysl do šibenice soupeřovy brány – **0:1**. Tou dobou byl na hřišti přesně 0 minut. Skvělé střídání!

V 74. minutě vyslal do sólového úniku Dominika Hnila Martin Struhař. Jakkoli se mu podařilo překonat brankáře Janečka, míč jen bříklnl do břevna, odtud na brankovou čáru a ven. Právě v oněch momentech začali domácí ztrácet nervy a počet invektiv směrem k rozhodčímu razantně vzrostl. Arbitr však byl náturou flegmatik a slovní výpady vůči jeho osobě mu byly mezi putnou a fukem.

V 75. minutě se pokoušel vstoupit podruhé do téže řeky Tomáš Liška totožný způsobem, leč tentokrát brankář jeho střelu – jakkoli nepřesvědčivě – vyrazil.

V **78. minutě** splnil **Jan Hrnčířík** přání Tomáši Vaculíkovi ze 75. minuty, kdy tento důrazně požadoval „*aby někdo přidal druhého góla.*“ Gól si rozebereme takto: na hranici velkého vápna obral Dominika Hnila o míč domácí obránce, jen aby se k němu záhy dostal Martin Struhař. Následně nastal solidní zákys záznamu a obraz zamrzl. „*Gól, gól, jooo, jooo,*“ bylo slyšet pak a Jan Hrnčířík zvedal ruce nad hlavu. Krásná branka – **0:2**.

V **83. minutě** po zbabraném rohu domácích uháněl sám na branku Dominik Hnilo, přičemž nastalo totéž, co u druhého gólu – obraz zamrzl a rozmrzl až při gólové radosti – **0:3**. Přátelé! Je skutečně důležité vlastnit funkční nahrávací zařízení! Takhle jde celá práce do kopru!

V příštím utkání narazíme doma na Bystřici pod Hostýnem. Té se zatím moc nedaří a ve 4 zápasech vydolovala pouze bod. Zápas se bude hrát v neděli 4. září 2022 v 15:30.

## WTF?

*Sezona 2018/19 Boršicím ukrutně nesedla. Dostávaly totiž nelitostné výprasky a v 5 případech inkasovaly víc než 10 gólů: Morkovice – Boršice 14:0, Juřinka – Boršice 11:2, Nevšová – Boršice 10:1, Skaštice – Boršice 10:1, Bařov – Boršice 12:1. Sezónu ukončily s naprosto absurdním skóre 28:120. Tím úplně největším gólem ovšem je ten fakt, že se jim podařilo soutěž se 17 body zachránit. Spadla Juřinka s 11 body...*



**Obec Štítná nad Vláří-Popov**

*Radost pohledět. U nás budete hledět dost.*

# Kopanec

nezávislý obtýdeník Tělovýchovné jednoty Štítná nad Vláří



*Vítejte na zápase 5. kola Krajského přeboru, v němž poměří své síly*

*domáci Štítná nad Vláří-Popov (5. místo, 7 bodů)  
a hosté z Bystřice pod Hostýnem (13. místo, 1 bod).  
Zápas je na programu v neděli dne 4. září 2022 v 15:30.*

*Na férový průběh dohlédnou arbitři  
David Večeřa, Martin Zelený a Jan Filgas*

## Dobří holubi se vracejí. Asi.

Tušíme, že svým návratem na štítnenskou fotbalovou scénu mnohé nepotěšíme. Když jsme pověsili pero na hřebík, bylo v centrále u Járu slyšet úlevné „*Uf!*“. I celá naše redakce dospěla k názoru, že v nejlepším se má skončit a rozhodně nevstupovat do téže řeky v případě, kdyby se nám zastesklo a rozhodnutí náhodou rozleželo v hlavě, jak to mají ve zvyku někteří vrcholoví sportovci, jen tak narychlo nás napadá třeba ten, co vychytil v Naganu zlato, a lidé ho pak posílali na Hrad, on ale tehdy nechtěl ani slyšet a radši se držel svého kopyta, což bylo moudré rozhodnutí, protože, upřímně, byl naprosto fenomenální, což, byť neradi, museli připustit i Kanadáni, jinak by byli považováni za morousy, kakabusy, bručouny, škarohlídy, ba lháře, poněvadž důkazů talentu zmíněného sportovce je na internetu hafo, mraky a kotel. Pak nadešel čas, kdy měl říct sbohem, zatáhnout oponu a odejít středem, s hlavou vztyčenou. Když tomu bylo poprvé, všichni uznale kývali hlavami nahoru a dolů, zamyšleně brady mnouce, pravice: „*Legenda.*“ Když končil podruhé, všichni se nejistě škrábali na zátylcích a v hlavě potlačovali otázku: „*Stálo to za to?*“ A když končil potřetí, nikdo se na ničem neškrábal. Každému to bylo jedno a jen pobaveně kroutili hlavami, tentokrát zleva doprava a zprava doleva, brblajíce: „*Šašek.*“ Teď jen čekáme, kdy si vzpomene na ten požadavek s Hradem a ohlásí kandidaturu...

Byť se nechystáme přepínat do podobného extrému a do výše popsaného stavu máme stále ještě daleko, vracíme se k tomu, co jsme sice kdysi dělali, ale co jsme se zařekli, že už dělat nebudeme. Rozhodnutí jde proti racionálnímu úsudku a přání některých, a děláme něco, o co už většina dost možná ani nestojí. Tak proč, krindapána?

Možná jste se někdy ocitli v situaci, již jste racionálně analyzovali, rozložili na prvoelementy, dospěli k usnesení, jež jste o onu analýzu pevně opřeli a pak, když nastala ta chvíle a rozhodnutí, k němuž jste pracně a složitě dospěli, měli uvést v efekt, učinili jste ryzí opak, čímž jste devalvovali proces, který mu předcházel, s odůvodněním, že „*jste měli pocít, že Vám na tom všem něco nesedí.*“ Spíše než rozumem, jste se opírali o intuici, potažmo emoce, že? Potom vězte, že toto vůbec není náš případ. My se rozhodli rozumem, nepíchal nás pocit, že nám na to všem něco nesedí. Naopak si sedlo úplně všechno; všechno do sebe úhledně zapadlo. Byli jsme vrcholně spokojení! Poklidně jsme si hověli v naší komfortní zóně a blaženě si rochnili v bezbřehé lenosti. Bylo to skvělé! A opojná nirvána zahálky by pokračovala dál, nebýt vnějších okolností... Ty jsme, pravda, podcenili, v potaz je nebravše.

Tou první je **dluh**. V předcházející éře našeho fantastického tehdy ještě týdeníku jsme to buď nedělali *vůbec*, nebo nedělali *v dostatečné míře*. I kdyby tento opus měl skončit jen u jednoho čísla, rádi bychom našim současným i minulým fotbalistům, činovníkům a osobám umožňujícím chod klubu vyjádřili hluboké poděkování. V roce 2020, resp. 2022, jsme oslavili 100 let fotbalu ve Štítné a Popově (Nezapomínejme, že jsme jedna obec, byť se nám štítnský pouliční turnaj snažil vštípit opak.) Jedná se o sto dlouhých let, v průběhu nichž se nám nedělní zápas stal tradicí a nedělním obědem, u něhož jsme se jako komunita všichni mohli sejít, fandit a upnout hlasivky ke společnému cíli, společně zapíjet výhry a také porážky, v přítomnosti druhých na chvíli otupit a zapomenout a relativizovat obavy z nadcházejícího pracovního týdne a po čase nad vybledlými fotografiemi sdílet společné vzpomínky jak na to krásné, tak i na to trpké. O dni Božího odpočinku jsme tak nemuseli být sami před televizí v obýváku, ustrojeni v trenýrkách a tílku, vybavení lahvoým pivem žalostné chuti a splasklé pěny v ruce, a nadávat třeba na Spartu. S laskavou pomocí našich fotbalistů můžeme nadávat *spolu* mimo svůj obývací, elegantně oděni. Aniž bychom si to uvědomovali, i fotbalisté a lidé kolem přispívali k posílení naší identity, lokální příslušnosti a hrdosti být právě ze Štítné. A Popova. DĚKUJEME. Přejeme spoustu sil do dalšího působení a ať, slovy Gustava Mahlera, dle něhož „*tradice neznamená uctívat popel, nýbrž udržovat plamen*“, máte dostatečné množství materiálu na otop a uctívání do budoucího rozdmýchávání.

Tou druhou okolností je **slib**, resp. závazek daný Tomáši Liškovi, kdy na otázku, kdy ho opět uvidíme na hřišti s míčem u nohy, nám odpověděl, „až bude vycházet Kopanec“. Nejsme si teď jistí, jestli to nebyla v jeho podání hra se slovy a nechtěl nám jen naznačit „až naprší a uschne“, přičemž my to nepobrali, nicméně vzhledem k tomu, že se na hřišti s míčem u nohy objevil dne 21. srpna 2022, bereme ho za slovo. A jak zpívá tatínek Ester Ledecké: „*Sliby se maj plnit nejenom o Vánocích*“.

Tou třetí okolností je jeden velký **návrat** a euforie kolem něj. Ne vždy se poštěstí, že tým z 5. nejvyšší soutěže podepíše hráče s prvotními zkušenostmi. Ty, Pepův optimismus, charakter, ba jeho prostá přítomnost na hřišti mohou mít pro spoluhráče,

## Přišel, kopl, rozhodl

Štítnané do zápasu vstupovali s pulsující myšlenkou zpackané evangelizace z minulého zápasu, kdy svatyni soupeře z Kvasic byli s to vykropit jen jednou, byť se před ní zjevovovali poměrně často, snadno a někteří i víckrát.

To Boršické – jak soudíme – utkáni zastihlo v lepším rozpoložení. V 1. kole venku si ce nestačili na nadupané Strání (1:0), doma si ovšem vyšlápali na nevyzpytatelná Napajedla (2:0) a následně si z Francovy Lhoty kromě zážitků a vzpomínek na sychravé nedělní odpoledne odvezli i bod za remízu 4:4. Tu zachraňovali až v poslední desetiminutovce, kdy se v 82. a 88. minutě prosadil živelný Zelinka.

Boršice i Štítná měly tedy před zápasem 4 body za 1 výhru, 1 remízu a 1 prohru.

## GALLAK s.r.o.

**Kdo umí, ten umí.  
Kdo neumí, ten neumí.**

*Štítná se s Boršicemi utkáva pravi-  
delně od sezony 2015/16, kdy Štítná  
jako nováček postoupila do krajského  
přeboru po 5 letech plodného  
snažení v I. A třídě.*

*Boršice patří k našim nejoblíbeněj-  
ším soupeřům. Utkali jsme se celko-  
vě 12x a vyhráli 10x. První prohru  
jme si připsali až na devátý pokus,  
a to na penalty v sezoně 2019/20  
(4:3 venku. Jarní část sezony pak  
byla zrušena.) Prohru v regulérním  
hracím čase jsme zaznamenali  
teprve 19. září 2021, tj. minulý rok,  
kdy jsme na jejich hřišti padli 2:0.*

Aby se neopakovala blamáž z minulého kola, nastoupili jsme v plné palbě. Skutečně, sestava nemohla být lepší. A soudě dle jmenovitého obsazení základní jedenáctky se odvažujeme říct, že jsme nastoupili v systému 4–3–3, v němž energii generovala trojice reaktorů Josef Hnaníček, Šimon Hrnčířík a Aleš Struhař. Plody jejich práce měli před brankou soupeře lisovat v lahodný mok úspěchu Dominik Hnilo, Jan Hrnčířík a Patrik Malaník, který dostal přednost před Martinem Struhařem.

Zaujala i distribuce čísel, kdy Malaník sáhl po čísle **21** a jeho **10** uzmul Šimon Hrnčířík, čímž uvolnil číslo **11**, s nímž běžně nastupuje a které oblékl jeho bratr Jan. Pepa Hnaníček opustil číslo **8**, které běžně náleží Martinu Černému, za vědek číslem **20** vzav. Aleš Struhař pak našel zalíbení v čísle **18**. Nikdo tak neoblékl čísla **2, 4, 5, 8** a **12**.

Abychom lépe ilustrovali barevné kombinace dresů, v nichž účastníci klání nastoupili, řekneme, že utkáni mohlo jednomu připomínat vyhocené oceánské derby mezi *All Whites* (celé bílé, v nichž nastupuje Nový Zéland neboli Boršice) a *Socceroos* (želeno-žlutá kombinace, v nichž si hová Austrálie neboli Štítná nad Vlárí-Popov).

Přiznáme se, že žádný člen redakce se osobně zápas neúčastnil. Společali jsme tak na online přenos, jehož kvalita ovšem byla tak cukavě žalostná, že několik členů počalo trpět epileptickými záchvaty, jiní si zase odnesli nekontrolovatelné návaly agrese a jeden skončil – jakkoli nepravděpodobné se to může zdát – s deliriem tremens. Zhlédnout podobný přenos celý hraničilo se sebepoškozováním. Z vyplacené pojistky hodláme S. K. Boršice, z. s. věnovat způsobitou videotechniku. Obávali jsme se, že výsledkem práce s podobným zdrojem by byla jedna nechutná, mazlavá a páchnoucí dezinformace a fake news, což se vyloženě přičí našemu vnímání novinářské etiky.

domí výmol jménem Štítná nad Vláří (domácí výhra 2:0), za což se ovšem nemusí stydět, vyhořeli u nás i větší giganti. Nevidíme sice Kvasickým do hlav, avšak jsou-li zdravě sebevědomí a ambiciózní, neměli bychom jim za zlé, kdyby po podzimní části, v níž vygenerovali 35 bodů z 39 možných (úspěšnost 89,74%), začali pomalu pokukovat po postupu. K němu ale nedošlo, neboť si menší ukázkou ze své mikrobiologické zahrádky připravila Čína, čímž uhranula svět. Sezona 2019/20 byla anulována. Z té následující bylo odehráno jen pár zápasů a potkal ji stejný osud. V post-covidové době se Štítná v zápasech s Kvasicemi hledá: 10. října 2020 doma podlehla 1:2, 28. května 2022 přivezla z Hané fotbalově neobvyklý výsledek 4:4.

Naši reportáž začneme netradičně, a to závěrem zápasu, resp. tím, co se dělo po něm. Naši redakci to totiž nedalo. Nechtěla poskytovat pouze svůj – a tudíž subjektivní a zkreslený – pohled i jala se vyptávat všech všude kolem, co to vlastně znamená a čeho že jsme to vlastně byli svědky. Zjistili jsme kolik hlav, tolik názorů a že



každý si z klání odnáší něco jiného. Panovala ovšem shoda v tom, že zápas mohl lahodit našim náročným chuťovým pohárkům více, kdyby Štítenští bývali lépe nakládali se štedrou porcí šancí, často s přívlastkem „stoprocentních“. Ocenit musíme však ten fakt, že si dokážeme vypilovat klíč k obraně soupeřově a otevírat s ním v ní okénka, okna, případně výkladní skříně. Pánbůh dej, abychom tento poznatek umně aplikovali v dalších zápasech!

Zbloudivší – a tudíž místních poměrů neznalý – by se dle zvolené sady dresů mohl snadno domnívat, že náš svatostánek hostí zápas severského derby Finsko-Dánsko. U Finů, tj. Štítnanů, zaujala jedna frapantní absence, jež si vynutila podobně okatou prezenci: Michala Hnaníčka ve středu obrany nahradil Tomáš Liška. To ovšem znamenalo, že se jakožto registrovaný hráč, jenž v uplynulém kalendářním roce odehrál alespoň jeden soutěžní zápas, nemohl zúčastnit pouličního turnaje, čímž hluboce zarmoutil své potenciální spoluhráče ze středu obce, týmu kteréhož měl být tahounem. Po Michalovi kapitánskou pásku přijal jiný Hnaníček, a to Josef, onen slavný navrátilce.

Nástup do zápasu jsme měli hladový a svěží. Již v 1. minutě neotřele hlavičkoval Jan Hrnčířík, jehož pokus však hostující stoper s vypětím všech sil vykopl. Následovala pasáž, při níž nás Kvasičti, chlapiska jak sosny, téměř nepustili k míči. Ve **3. minutě** se po precizním stuknutí Martina Struhaře dral do útoku Janův bratr Šimon. Míč mu však byl vypíchnut, jen aby se ho zmocnil Jan, jenž hodlal hru přenést na pravé křídlo. Adresát byl v oněch končinách nedostupný, meruny se tak zmocnili borci v rudém. Po nepřilíh přesvědčivém a z našeho pohledu rozhodně nebezpečném přízemním nákopu kulatý nesmysl ke zděšení domácích propadl až k **Vasiljevovi**, jenž samostatný únik téměř z poloviny hřiště po bekhendovém blafáku brankáři

De ganovi překonvertoval v úvodní gól zápasu—**0:1**. Na záběru kamery je jasně patrné nevěřičné kroucení hlav domácích příznivců, jiní zas z plic otrávené vyfukují nikotinový dým.

Štítenští se však nepříznivým vývojem nenechali vykolejit; nepovedených začátků bylo v jejich kariéře nespočet a tento byl jen další z nich. Naopak. Po mocném nákopu Lišky na levé křídlo přišel právě odsud umný centr na roh malého vápna, kde jej zalepil Malanfk. Patou po sócratovsku (kapitán brazilského národního týmu z roku 1982 – *pozn. red.*) předal kapitánovi štítenských Hnaníčkovi, jehož pokus však Stratil, brankář hostí, lapil. Tím byl slavnostně zahájen festival promarněných příležitostí. Druhou ukázkou expozice na toto téma byl roh z 8. minuty v podání Tomáše Lišky. Míč po sérii odrazů od temen a kolen Kvasických přistál až před níkým nebráněným Tomášem Vaculíkem, jemuž však rána nesedla podle představ a míč poslal do destinace, kde se síť nevlí. Poté se míč na delší dobu uvelebil na kopačkách soupeře. Ze zmíněné pasáže snad zaujme jen průniková přihrávka Chytila na Vojtáška, jíž vyšachoval trojici bránících hráčů. Kapitán hostí však nebyl s to ji řádně zkrotit, což dokázaly až De ganovi rukavice.

Ve 13. minutě rázně ve vzduchu zasmrděl 2. gól soupeře. Po standardní situaci a De ganově vyražení před sebe se dvojitou dorážkou dožadoval navýšení skóre Zapletal. V 15. minutě se dvojice hráčů soupeře spíše vlastní nešikovností než přispěním bílomodrých počala válet po zemi, oba jak širocí, tak dlouzí, hvízd arbitra z důvodu porušení pravidel očekávajíc. Ten však jejich nekalý úmysl jej ošidit prokoukl, hru plynout nechav. Štítnan tak vyrazili na zteč. Míč si pod patronát uzmul Dominik Hnilo a nacentroval na osu hřiště. Tam se jej zmocnil Šimon Hrnčířík, bratrsky oslovil sourozence Jana, jenže ten drahocenný čas strávil krocením kulatě šelmy, střelu umístil nestačiv. Dostalo se mu pak hodnotné rady pálit příště z první. Hned poté nastala pohroma a úmysl srovnat a následně překlomit mač na naši stranu dostal povážlivé trhliny. Po výkopu, čímž se dostáváme do **17. minuty**, totiž po levé straně pláchl kvasický Zapletal. Vnikl do vápna, kde se otřel o Tomáše Vaculíka a na náš vkus se až příliš teatrálně vznesl do vzduchu, aby poté vlivem gravitace žuchl na zem. Rozhodčí mu to sežral, vzduch z plic do píšťalky vženuv a penaltu signalizuje. Tím bylo také zřejmé, že jeho přátelství s příznivci domácích je nenávratně v troskách. Zvláště když se jiný **Zapletal**, tentokrát Radim, snad bratr simulujícího Josefa, z pokutového kopu nemýlil—**0:2**.

Ve 23. minutě jsme se prošťouchali až do vápna soupeře. Zejména přispěním Martina Struhaře se k zakončení dostal Dominik Hnilo, leč technickou střelou z rohu malého vápna neumístil přesně. To samé platí i pro situaci téhož z 25. minuty. Tentokrát však již musel zasahovat brankář Stratil. Snaha se však Dominiku Hnilovi upřít nedala a ve svém soukromém dobývání soupeřovy svatyně pokračoval i v 27. minutě, kdy z úhlu načechral boční síť. Poté hra uvadla do režimu údržby a vzrušujících momentů bylo pomálu. Výjimku představovala 45. minuta, kdy Vaculíkův nákop podcenil Stratil, na výlet se vydav. V půli se mu tento záměr rozležel v hlavě a zůstal stát, aniž by si snad uvědomoval, že za ním zeje odkrytá brána. Jan Hrnčířík však tento hrubý prořešek proti brankářské etiketě nepotrestal, kdy směr i síla jeho

střely byly zcela nekompatibilní s gólovou radostí. Tím bychom dění 1. poločasu mohli uzavřít. Csaplárova past byla nastražena.

Druhý poločas nedoznal z naší strany žádných personálních změn.

V 49. minutě zahrával Dominik Hnilo roh, na který si naskočil Martin Struhař. V duchu předcházejících šancí však ani on nezacílil přesně.

V 52. minutě se ke střele prodrál Vaculík. Jeho střela zařízení netrefila, jelikož ji vychýlil hráč soupeře. Následný roh rozehrál Tomáš Liška na přední tyč, kde si jej hlavou našel opět Vaculík. Jakkoli byl o něco přesnější než Struhař o pár momentů dříve, trefil pouze spojnici břevna a tyče. Ve hře břevnotyčka by za podobný počín obdržel krásných 20 bodů. Šance však dále pokračovala. Míč se totiž neochotně vykutálel z velkého vápna soupeře. K pumelici se odhodlal Jaroslav Liška, míč ovšem netrefil zcela ideálně. Projektil jím vyslaný doputoval k rohu malého vápna, kde, zcela zapomenuti, prodlévali Jan Hrnčířek a Dominik Hnilo. Druhý jmenovaný svůj pokus poslal do boční sítě, čímž dal vzpomenout na střelu namířenou do týchž míst z prvního poločasu. Zatímco Kvasice hrály, co potřebovaly, neboť měly nahráno, a nepřesnosti je nijak zvlášť netrápily, štitenský motor se jako by začal zanášet a drhnout zrnky nervozity. Neklid vzrůstal s každou uběhlou minutou, spálenou příležitostí či zakončenou šancí soupeře, tak jako v 64. minutě, kdy Daniel Chytil poměrně snadno odvrátil štitenský nákop, přihrávkou oslovil Daniela Stratila, který ze své poloviny vyzval k zakončení Edvarda Vasiljeva. Na velkém vápně se jako slizký úhoř obtočil kolem Vaculíka a zakončil. Střele nechybělo moc.

V **68. minutě** Kvasičtí načechrávali zleva směrem do pokutového území. Po sklepnutí hlavou zakončoval Berky, a to velmi nebezpečně. Gólovou radost mu však překazil skvělý Vaculík. Domáci oddechli úlevou. Následoval roh, jehož exekutorem byl autor branky z pokutového kopu Zapletal. Ten zakroutil svůj roh na zadní tyč, kde si na něj počkal **Berky** a více méně pohodlně zakončil – **0:3**. Bylo tak jasné, že Csaplárova past dnes nesklapne.

V **73. minutě** se konečně i na nás usmálo štěstí, kdy roh Dominika Hnila prolétl nad hlavami nezúčastněných návštěvníků valné hromady ve velkém vápně soupeře z Hané a našel nastavenou nohu pohotového **Hnanička** – **1:3**. Pohříchu se obraz hry radikálně změnil, ve vyjetých kolejkách z naší strany trdnou krajinou projížděje. A tak se hladoví Kvasičané zakousli do šťavnaté štitenské kosti ještě jednou, morbidní představa kteráž byla ilustrována **78. minutou**, kdy Jan Hrnčířek uviděl žlutou kartu, když sestřelil unikajícího chrtu z hanácké nížiny. Exekuce přímého kopu se ujal **Radim Zapletal**, míč zakroutil nad zeď a nechal ho zapadnout přesně k tyči bezbranného De gana – **1:4**. Levačka Zapletalova tak měla prsty ve 3 gólech a hlavní měrou se zasloužila o výhru hostí a svému majiteli vynesla titul Muže zápasu. Zbývající minuty již korigování stavu nepřinesly i přes snahu, která se našim barvám nedala upřít. Lze tak konstatovat, že třebaže byli Hanáci silnější na míči a měli věcnější organizaci hry, nebyli lepším týmem. Budiž tak naše prohra i mementem pro tebe, drahý čtenáři, neboť máš-li příležitost, nalož s ní, jak nejlépe dovedeš, aby sis své selhání pak nemusel později vyčítat. Podobná příležitost už se totiž nemusí opakovat. Přitom stačilo tak málo a zápas mohl vypadat úplně jinak...

### Máte kolo? Nee? Tož to si dám fanto.

*Obec Kvasice se nachází v okrese Kroměříž, ve Zlínském kraji, v mikroregionu Jižní Haná. (Proto ten nápis. Srandovní, že?) Mají o 100 obyvatel více než Štítná a Popov, tudíž, čistě teoreticky, i širší hráčskou základnu. Té výrazně napomáhá i příznivá geografická poloha, kdy Kvasice neperspektivními hráči zásobuje především Sportovní klub Hanácká Slavia Kroměříž. První písemná zmínka pochází z roku 1141. Za zmínku rovněž stojí, že v roce 1850 tu Ferdinand Urbánek a Emanuel Proskowetz založili jeden z nejmodernějších cukrovarů, co jich tady na Moravě bylo.*

*O nedělich si tamější obyvatelstvo může vybrat, půjde-li na mši svatou do Kostela Nanebevzetí Panny Marie, nebo sv. Jana Nepomuckého.*

*Naproti Jednoty stojí malebná autobusová zastávka, na níž se v pondělí ráno tvoří úhledná fronta potenciálních pasažérů, zejména do Kroměříže, prodlení kteréž může rezultovat ve zpoždění.*

jejich výkon a potažmo chápání fotbalu netušené pozitivní důsledky, rovněž tak ambice klubu a návštěvnost. Když se stane něco podobného, člověka to strhne. Sotva procedí mezi zuby jen kvitovné „super“. Jednoduše chce být u toho. Jediným zarmouceným subjektem veškerého dění je tak štitenský fan-shop, jenž nestíhá vyřizovat objednávky na repliky jeho dresů.

Nejvíce zarážející na celé operaci však bylo, že se transakci podařilo udržet v tajnosti až do nejzazší chvíle, doslova pár momentů před zápasem s Luhačovicemi. A to prosím na vesnici, kde se zprávy šíří spěšněji než s nejrychlejším internetovým připojením! (Tím se může pochlubit České vysoké učení technické v Praze – 926 Mb/s.) Štitenské PR zaslouží velkou pochvalu!

SUMITOMO RIKO GROUP



SumiRiko AVS  
Czech s.r.o.

## Plytvání je drahá sranda

**Historie** zápolení Štítné s Kvasicemi je poměrně krátká, do sezony 2017/18 sahající, nicméně zajímavá, ba téměř osudová, jeden by řekl. Jakožto nováček soutěže, postoupivší ze 3. místa I. A třídy Zlínského kraje, sk. B, si Kvasice v den, kdy si Česká republika připomínala 99. narozeniny, na Štítnou nepěkně vyšláply, 4:0 nás vykostivše. 17. června 2018 zahráli Štítnané na domácím jevišti Kvasicím Osudovou a naservírovali jim pomstu, pochopitelně studenou: před posledním kolem měly Kvasice 2bodový náskok na Boršice, jež tou dobou tonuly v sestupových bažínách. K záchraně stačil Hanákům bod. Měli mnohem lepší skóre i vzájemný zápas (5:1 a 2:3). Leč zápas s našimi borci jim udělal mdlou a po jednoznačném průběhu si odvezli prohru 3:1 a sestup, ježto v souběžně hraném utkání přejely Boršice Chropyni 3:0. Kvasice se vrátily zpět v sezoně 2019/20, a to impozantně. Po klopýtnutí v úvodním kole si připsaly neuvěřitelných 12 výher v řadě! Za zmínku stojí, že ono klopýtnutí měl na svě-